

An liceat in causis fidei

est p̄nacia signū dūm quis asserit & defen-
dit errorem cuius oppositā veritatē tenet ex
plicata fide tenere. Tenet inq̄ vel ex publi-
ca observatōne vel ex cōi doctrina ecclesie/
vel ex officio seu statu suo vel ex informati-
one sufficiēti vel ex naturali iudicio rōnis/
quē admodū quilibz capax rōnis tenet ex-
p̄licite credere nedū articulos fidei si sit xp̄i-
anus sed etiaz p̄ncipia legis naturalis q̄
sunt de p̄mis imp̄ssionibus & inscriptiōi-
bus indelibilibus / ut sunt p̄cepta decalogi
recepta s̄m planū & v̄sitatū intellectū apud
oēs vtētes rōe. Non de p̄uata in quacū-
q̄ lege. v. Alterū p̄nacie signū dū quis
veritatē fidei nedū non querit cauta solici-
tudine / s̄z declarationē eius impedit ne ve-
niat ad lucē / maxime si consiliū fidei sp̄ale
vel generale p̄pter hoc in se vel in suis im-
pedit directe vel indirecte molestat atq̄ p̄-
sequat. vi. Alterū p̄nacie signū dū q̄s
veritatē ecclesie docētes seu determinātes
odire se nō strāt / & p̄sequi verbis atq̄ factis
etiā si dicat seu p̄testet se velle tenere qd̄ ec-
clesia tenet vel determinabit / & q̄ p̄tus est
stare iuri / q̄ si facta cōtradictat hoc ē equi-
tas simulata / q̄ duplex est iniquitas / solent
etiā q̄tūlibet heretici taliter p̄testari / se ca-
tholicos ēē qd̄ eos ab heresi nō excusat. vii.
Alterū p̄nacie signū dū quis negat
veritatē quā prius docuit. vel cōfessus est
necē p̄babile q̄ sit etiam oblitus / qm̄ s̄m
iura p̄mo dicto credi d̄z. viii. Alterū p̄-
nacie signū dū quis petit declarationem
veritatis a p̄tis doctoribus seu iudicibus
q̄ dū facta est nihilominus repudiat nulla
penitus assignata rōne. ix. Alterū p̄nacie
signū dū quis potēs p̄monet seditōes
suscitat bella in pplis & regnis / id̄ q̄ facta ē
alicuius veritatis catholice declaratio vel
erroris reprobatio. x. Alterū p̄nacie
signū dū quis iurat se malle mouē q̄ cōtra
honorē suū quicq̄ p̄mittere fieri vel errorem
aliquē reuocare. ponit em̄ obicē p̄ime atq̄
veritati. xi. Alterū p̄nacie signū dū q̄s
fouet errantē & defendit iudicialr̄ vel extra
iudicialr̄ sc̄ēs nihilominus aut sc̄ire de
bens hunc errare. xii. Alterū p̄nacie si-
gnū dū quis nō resistit erroribus dū p̄t
& debet / inq̄ vel ex officio sicut iudex / vel
ex frateruali caritate sicut vniuersi / qm̄ agē-

tes & p̄fētētes s̄m aplm̄ pari pena puniū-
cōsentitū aut q̄ alios dūm p̄nt (vt dicit ca-
non) ab errore nō reuocāt. Beniq̄ ista lati-
us declarat ockam. iiii. p̄te. j. dialogorum
s̄m q̄ signa poterit applicatio p̄ticulariter
fieri. x.

Explicit xii. cōsideratōnes s̄m totidē
signa quibus solet aliq̄s d̄ p̄nacia notari vel
cōuincī circa materiā herence p̄auitatis. p̄-
mittēdo ql̄is sit p̄nacie diffinitio vel rō.

Incipit tractat⁹ ma-
gistri Johānis de Berson. quō & an liceat
in causis fidei a summo pontifice appella-
re / seu eius iudiciū declinare.

Queritur trum hec assertio sit
catholica. tam iure diuini-
tus p̄mulgato q̄ etiā huma-
no quibus sacrorū canonum
auctas immitē nulli fas est a sup̄mo iudi-
ce v̄z aplica sede seu romano pontifice / ie
su xp̄i vicario in terris / appellare. aut illius
iudiciū in causis fidei / q̄ tanq̄ maiores ad
ip̄m & sedē aplicā deferēde sunt declinare.
Arguit q̄ sic auctē sanctissimi d̄ni mar-
tini pape quinti / in sua cōstitutōe ad p̄-
tūā rei memoriā / facta & p̄mulgata in con-
silio generali celebrato cōstā. vj. idus
martij / p̄ntificatus sui anno primo. vbi re-
perit hec assertio sicut d̄z et videt in cano-
num l̄ra manifeste fundari.

Rgnit in oppositū p̄mo auctate
determinatōis sine cōstitutōis ge-
neralis p̄cili cōstā. q̄ determina-
tio multip̄l̄ facta est / & practicata. et sp̄alis-
ter in sessione publica celebrata die. vj. ap̄-
lis / anno. M. cccc. xv. q̄ sic habet inter cete-
ra. Et p̄mo declarat q̄ ipsa sancta syno-
dus in sp̄i sancto legitime congregata. ge-
nerale cōciliū faciēs / & ecclesiā catholicā mi-
litantē rep̄tans / p̄tatem a xp̄o immediate
habet. cui quilibet cuiuscūq̄ status vel di-
gnitatis / etiā si papalis existat / obedire te-
net in his q̄ p̄tinent ad fidē & extirpatōnē
dicti sc̄ismatis / ac generale reformationē
ecclesie dei in capite & in mēbris. Item de-
clarat q̄ quicūq̄ cuiuscūq̄ status vel di-
gnitatis / etiā si papalis existat / qui manda-
tis. statutis. seu ordinatōibus aut p̄ceptis
huius sancte synodi / et cuiuscūq̄ alterius

concilij generalis legitime congregati / sup
pmissis seu ad ea prinētibz / factis vel faci
endis obedire cōtracaciter cōtempserit / ni
si resipuerit cōdigne pnie subijciat / 2 debi
te puniat. etiā ad alia iuris subsidia si op
fuerit recurrēdo. **B**einceps arguit rōni
bus dūcētibz ad incōueniētia manifesta
cōtra ius diuinū panter / 2 humanū.

Equeretur enī

Primo q̄ papa nō subijceret le
gi diuine vel euangelice q̄ gene
raliter absq; oi exceptōe p̄mulgata ē a x̄po
Mat. xvij. dū loqueret ad p̄sonā petri / si
cut tradit ecclesia / 2 circūstantia textus sa
tis indicat. **S**i peccauerit in te frater tuus
2c. Sequit̄. dic ecclesie / q̄ si ecclesiā nō au
dierit. sit tibi sicut ethnicus et publicanus
2c. **N**oc aut̄ p̄ns est erroneum manifeste
qm̄ papa est frater nr̄. alioquin nō deberet
dicere pater nr̄. si non sumus fratres ipse et
nos. sed haberet dicere p̄r meus / vel p̄r mi
sed nec cardinales nec ep̄os fratres appel
lare deberet. **B**eniḡ cōstat q̄ est p̄rimus
nr̄ / 2 ex p̄nti frater nō obstante q̄ p̄r sit. **E**st
insup papa peccabilis. qm̄ circūdatus ē in
firmitate. sicut notat̄ ad Heb. v.

Equeret sc̄do q̄ paulus egisset cō
tra ius diuinū / 2 humanū / dū resti
tit petro in faciē. hoc est publice et
cōtra ecclesie cōgregatōne. sicut h̄r ad Gal.
ij. **N**ecem resistētia nō fuit minor / puoca
tio pauli contra petrū / q̄ fuisse appellatio
ad ecclesiā. imo fuit equiualeter appellatō
Un̄ / 2 si petrus desistere noluisse. fuisse ab
ecclesia p̄denāus. **C**onstat aut̄ q̄ petrus
erat summus p̄tifer. / 2 fm̄ doctores cōfir
matus in fide / 2 gr̄a post penthecostē. **P**ro
pterea dicit̄ q̄ petrus non errabat in fide /
nec hereticabat. sed tūmō nimis dissimu
lanter se habebat circa obseruationē lega
liū. dicebat id̄ paulus q̄ nō recte ambula
bat ad veritatē enāgelij / 2 q̄ rep̄sensibilis
erat. **E**x q̄bus palā elicit̄ q̄ summus p̄tifer
qui succedit petro in apl̄atu / rep̄hendi
pōt publice p̄ doctore theologū. qui in of
ficio p̄dicatōis succedit paulo. etiā vbi nō
hereticaret / vel erraret in fide. **E**t hoc s̄nt̄ eli
c̄ generalius / 2 incōuincibilis / ex auct̄e
p̄p̄ime allegata. **S**i peccauerit in te frater

tuus. quēadm̄ odū plures in sacro **C**on
stañ. cō alio latissime deducū est in sermo
nibus publicis / 2 multiplicibus scripturis
uorū copie sunt apud multos.

Equeret̄ tercio / q̄ papa qui est
mēbz corpis ecclesie sicut hoies
alij si scandalifaret totum corpus
ipse nō esset rescindendus vt totū corpus sa
nū fieret. cōtra doctrinā x̄pi enāgelicā / sum
datā in similitudine iuris naturalis **M**at̄.
xviij. cū glosis / 2 det̄minatōibus doctoz
in materia de scādalo / se fundantiū in hac
lege diuina / 2 naturali.

Equeret̄ q̄rto / q̄ petrus summus
p̄tifer nō debuisse cōpelli redde
re rōnem ab apl̄is et fratribz qui
erant in iudea. qz̄ visitauerat corneliū gen
tilem. cuius tñ. oppositū d̄r̄ exp̄sse **A**ct. xij.
cū adisset petrus hierosolymaz. s. vbi erat
ecclesia / disceptabat aduersus illū qui erāt
ex circūcisione dicentes. quare introisti ad
viros p̄p̄utiū h̄ntes / 2 māducasti cū illis /
et statim subiungit̄ obediētē **P**etri r̄nsio
dās in hoc successoribus suis formā debi
te humilitatis. quā exp̄ssit̄ epl̄e sine p̄imes
ca. iij. **P**arati inquit̄ semp ad satisfactōne
o poscenti vos rōnem de ea q̄ in vobis est
fide / 2 spe. **Q** si in destructiōe fidei summ
aliquis p̄tifer volens sup̄bire / nollet hoc
facere / constat q̄ a fratribz eque posset ac
cusari sicut / 2 petrus.

Equeret̄ quinto q̄ alicui iniuriā
to p̄ papā sicut pōt enenire tam in
corpe q̄ in mēbz imo et in fama
circa ea q̄ fidei sunt. non pateret in casu da
bili aliqua defensio vel grauaminis suble
uatio qd̄ est cōtra ius naturale. cū ius di
uinū nō repugnat. **P**ater tñ cōsequentiā
dato casu tali vel s̄nt̄. **S**it petrus q̄ p̄dicet cō
tra papā et multitudinē ppl̄i copiosa / q̄
x̄ps fuit verus p̄pheta. iubeat tūc papā q̄
derudat̄ in carcere / eo q̄ p̄dicat̄ istā verita
tem. **S**entiat petrus q̄ si appeller̄ ad cōci
liū generale submittēdo se eidē. q̄ ppl̄s p̄
teget̄ eū nec scandalizabit̄ in doctrina eius
sed manebit in recta fide / q̄ x̄ps fuerit ver
p̄ph̄a. si aut̄ non appellauerit. ppl̄us repu
tabit̄ q̄ papa verū dicat / 2 bñ faciat. / 2 ita de
seret̄ fide cū p̄dicatore suo. **Q**uerit̄ in casu
si **P**etrus dicit̄ poterit conaliū appello

An liceat in causis fidei

quoadmodū paulus timēs a seditionis oc-
cidi, clamauit cesare appello. **H**ac autē ma-
teria latissime et studioſissime pſecutus eſt
et fundauit ockam in dyalogo ſuo, cuius
ſolius auctōri nō oportet inuiri. quū ſuerit
egregius theologus, ſed inuitendū eſt rō-
nibus ſuis: p̄ q̄to robur et auctem accipi-
unt a ſacra ſcriptura, cuius cōtempſus cū
ſuis pſeſſoribus: ſepe dunt et ducet in er-
rores.

Sequeret ſexto: q̄ in nullo caſu pa-
pa poſſet iudicari/vel deponi p̄ ge-
nerale conciliū: q̄tū cunq; crimino-
ſus eſſet vel ſcādaloſus eccleſie, patz p̄ntia,
quū ex oppoſito ſequit̄ oppoſitū. **S**i enim
papa pōt iudicari v̄l deponi p̄ generale cō-
ciliū, ipſe poterit denūciari p̄ aliquē vel ali-
q̄s corā concilio p̄nti vel futuro. **Q**ui ſi ve-
lit grauamen inferre talibus denūciare vo-
lentibus, nō ne poterit ipſi ſe ponere extra
man⁹ ſuas v̄l pr̄tē: ne defacto grauet eos
et opprimat iniuſte. hoc autē facere ē vere et
equualiter ab eodē appellare. **E**t hoc pra-
cticatū ē in p̄ alio piſano p̄ vtrūq; collegio
tū duarū obediētiarū, ſ. gregorij et b̄ndicti
ſic in ſuis obediētijs nūcipatorū. **H**oc
etiā practicatū eſt p̄ q̄sq; reges et principes,
qui ſe ſubtraxerūt ab obediētia illorū q̄s
iſti vel illi iudicabāt eē ſummos pōntifices
q̄ tñ ſubtractōes approbate ſunt p̄ ſacrū cō-
ſtañ. cōciliū, quedā exp̄ſſe, quedā implicite
vel equualenter.

Sequeret ſeptimo et magis ad
hoiēm, q̄ cōciliū generale nō eēt
ſupra papam: vel iudex pape legiti-
mus, cui⁹ oppoſitū determinauit et practi-
cauit ſacrū Conſtañ. cōciliū. **N**on em̄
p̄ceſſum eſt ad inchoandū deponitionem
Johānis: q̄nq; fuiſſet articulus iſte decla-
ratus, ſicut apparet ex actis ei깯dē concilij
quū aliq̄ videbant ſup hoc heſitare. **C**ō-
ſtat autē q̄ ab oi hoie q̄ habet legitimū ſupi-
orē iudicē ſine ſit vnus hō/ſiue vna cōitas
pōt ſi rōnabilis et vrgens imminet cā ſie-
ri appellatio ad eundē iudicē. **E**t ſi dica-
tur put aliqui fingere volūt q̄ conciliū
nō eſt ſupra papā, niſi quū eſt hereticus ſeu
deu⁹ a fide/ in q̄ caſu nō eſt mirū inquirūt
ſi cōciliū ſit ſupra talē papā, q̄ deſijt eē pa-
pa et eſt inferior oi hoie, et ita nitunt̄ etiam

enadere illā ienabilem xp̄i legē. **S**i peccane-
rit in te frater tuus et c. **H**oc breuiter ad
p̄ns reſellit. **P**rimo q̄ iohes nō eſt accuſa-
tus vel cōiunctus de heretica prauitate/ et tñ
cōciliū vocauit et iudicauit ipm tanq̄ ſuū
ſubditum. **U**n et in toto p̄ceſſu vſq; poſt
ſniam diſſiniuitā ſue deponitionis, reputa-
tus eſt ab eodē cōcilio verus papa. **A**m-
plius nō eſt verū/ q̄ papa eo facto q̄ cadit
in herēſim p̄ſertim latentes/ ſit deponitus a
papatu, ſicut nec eſt verū de alijs ep̄is quē
admodū iſta materia declarata ē alibi lati⁹
Reducēdo hāc opinione ad multiplex in-
cōueniēs/ ſicut ad incertitudinē eccleſiaſtice
policiē/ et ſuſceptōis ſacrōrū. **E**t ad fauora-
bilitatē d̄ anate doctrine Johānis wydeſſ
qui p̄ncipali innitebat̄ tali fundamento
q̄ nullus exiſtes in pctō mortali erat papa
vel ep̄s nec cōſecrabat et c. **E**t qui b̄n pōde-
rat cās reprobationis huius doctrine wy-
deſſ in hac pte. **I**lle vel ſi ſes cauſe cōdu-
dunt q̄ pctm̄ herēſis licet reddat vnū pla-
tum dignū deponitōe iuncta p̄ntia non
tñ reddat eum deponitū eo facto, ſed requi-
ritur humana deponitō. **S**icut em̄: nulla
ſancitas q̄tūcūq; magna cōſtituit aliq̄nē
in ſtatu papali vel ep̄ali, niſi p̄ electionem
humanā de lege cōi/ contra opinione val-
denſium. **I**ta nulla iniquitas remouet ali-
quem ab ep̄ali gradu vel papali de cōi le-
ge/ ſi non interueniat humana deponitō.
Amplius tercio quo ad hoc arguit, q̄
cōciliū ſit iudex pape nō hereticū, immo
ſancti assignādo caſus multos in quibus
aliquis ep̄s verus papa poterit p̄ multos
teſtes diſſamari de heretica prauitate/ ſeu
fautora herēſis, aut p̄ vehemētes cōiectu-
ras ex opib⁹ et cōuerſatiōe diſſamabitur
apud multos et graues p̄p̄os q̄ nō recte
ambulāt ad veritatē euāgelij/ aut q̄ lapſus
eſt in herēſim iam damnatā, aut q̄ nouaz
velit cōſingere, conſtat q̄ exiſtere generali
cōcilio vel p̄xime futuro, poterit idē papa
iudicialiter cōpelli vt purget ſe, quoadmo-
dū exēplificatū eſt de petro, q̄ ſi nollet hoc
facere, put facere noluit. **M**arcellinus ſine
accuſatiōe ſua de idolatria. **N**ō ne cōciliū
poſſet p̄nter ad deponitōis ſue ſniam p̄ce-
dere, et ſi dicat q̄ nō ex q̄ non eſt hereticus
Rūdetur q̄ apud iudicē eccleſie/ vbi au-

ca ea que facti sunt fallere pot et falli. sile est iudiciu de his q no apparet et q non sunt. Et p hoc elidit manifeste fruola nio dicensu papa no subijci correctioni frater ne aut iudiciali iusse a xpo vbi prius. Si peccaverit etc.

Queret octavo ad boiem mul-
tiplex inconveniens in eis q facta
sunt et q adheretes pdicte assertioi
nullatenus existimadi sunt cedere velle.
Et primo q Johanes olim vicestimster-
tius reputadus est adhuc papa sicut prius
erit q scissimus dñs nr papa martinus
no est legitime electus neqz papa. q idem
dñs noster et suu collegiu noluit ea q con-
ciliariter facta sunt p sacru Constā. con-
ciliu inmiolabiliter observare; cuius tñ op-
positu idem dñs noster plures palā dixit
q impator no est confirmatus in imperiu.
q graviter peccat attendetes predicta qui
dant obedientia dño nostro summo poti-
fici tanqz pape. Deniqz petrus de luna fuisset
iniuste et pperam accusatus in concilio
de materia heresis p apue et principaliter.
Quo in quadā constitutioe q de verbo ad
verbu ponit in actis concilij ipse conatus
fuit determinare q nunq licitu est aut fu-
it facere subtractione ab eo neqz ab aliq ve-
ro papa fundas se in hoc q papa no habe-
at supius iudiciu in temis. nec pot ab aliq
iudicari. Hec aut reputata sunt hereticalis
constitutio et ita de plurimis inconvenienti-
bus diceret.

Dostremo dimis-
is illis q sunt in facto circa iu-
stificatione vel i iustificato; ap-
pellatois dñoru polonoru. na multa hinc
et inde diversa imo adversa et contraria vi-
dent asseri. circa q theologicu negociu no
versat nisi p qto sub regulis generalibus
et autentias dare ars sicut et data est con-
vincendi alique de ptnacia et fautoria here-
tice pravitatis. Conuertat tandē inquisi-
tio pticulare qonis/circa vltimā particulā
suam que sic habet. q nulli fas est etc. Illi-
us videlicet aptice sedis seu romani pon-
tificis iudiciu in causis fidei. q tanqz maio-
res ad ipm et fidem aplicam deferende sunt
declinare.

Sunt aliqui sicut
dicitur qui minus ista pticulā res-
putant sustinibile q precedentem
qualificantes eam; q est palā hereticalis et
totius ecclesiastice hierarchia circa fidei de-
fensionē seu cōservationē finale et resolutē
nam subuersiva. Hinc aut fundare dē-
ctum suu in aliquibus ppositionibus /qs
reputant catholicas veritates.

Prima propositio.

In causis fidei iudiciu inniti debet infalli-
bili regule. sic q vltimus et supmus iudex
cui sine necessario standum est tanqz vere
catholice/non sit a fide deniabilis. alioqn
staret in casu q hoies obligarent assentire
contra fidem.

Secunda propositio. In causis fidei no ha-
bet in terra iudex infallibilis. vel qui no sit
deniabilis a fide de lege cōi pter ipsam ec-
clesiā vniuersalē vel conciliū generale eam
sufficiēter representans.

Tercia propositio. In causis fidei nul-
lus particularis homo p suam determina-
tionē pot de ppositioe nō heretica facere
hereticam. sicut nec de catholica nō carbo-
licam. ita nec papa nec eps apue et vere lo-
quendo pnt ppositionem aliquam hereti-
care. Possunt tamen ppositionem aliquā
que videtur aliquibus non heretica decla-
rare q sit heretica et hoc iudicialiter /sicut
doctores scholastice hoc faciunt vel doctri-
naliter. Et hoc appellat facere articulu dis-
uersimode tamen quia pape determinatō
penalis extendit se ad oēs fideles /sed epas
lis tm modo ad subditos suos vt p cise est
epalis.

Quarta propositio. In causis fidei nul-
la determinatio iudicialis /epi imo nec pa-
pe solius p cise vt est epi vel pape /ligat fi-
deles ad credendum q ita sit de veritate fi-
dei. sicut p tendit sua declaratio. qm tā pa-
pa qz eps deniabilis sunt a fide obligat tñ
subditos sub pena excoicatiois talis deter-
minatio. q no dogmatizet et oppositu talis
determinatiois /nisi appareat manifesta rō
repugnadi /vel p sacra scripturā vel p reue-
lationē. vel p ecclesie seu generalis concilij
determinationem.

Articuli contra

Quinta propositio. In causis fidei si-
cut potest declinari iudicium episcopi si
apparet de iure a fide, et requirit iudicium papae si de
papa respectu generalis concilii suo modo di-
ci potest. Et hoc est ad formam in sua sequens ex
premissis iuncto quod apud summum pontificem
et eius sedem romanam potest esse quicquid raritas pe-
torum in sacris litteris, et in vera fide probatorum
magis quam apud quidam ex ipsis qui generalia
habet studia sacre scripture et aliarum facultatum.

Sexta propositio. In causis fidei illa
causa dicitur maior esse, non quod est de re maiori, sicut
de trinitate et unitate personarum, sed quod diffi-
lis est et ambigua ad determinandum iuxta
textum scripture Exodus. xviii. Deuter. xvii. Et
ij. Paral. xix. In quibus fundantur canones
dicentes quod cause maiores fidei sunt ad sedes
apostolicam referende.

Septima propositio. In causis fidei po-
terit una causa dici maior apud aliquem episcopum vel
dyocesim, quam apud alium episcopum vel dyocesim
non reputabitur esse maior, vel ad superiorem si-
cut ad papam remittenda, quod scilicet apud talem
episcopum vel dyocesim propter abundantiam theo-
logorum causa talis non reputabitur difficilis vel
ambigua, sed per sacram scripturam iam danna-
ta vel approbata.

Octava propositio. In causis fidei non
minus aliquando occurrendum est siue per episcopum
vel per summum pontificem siue per generale con-
cilium dum cernuntur omnia scandala et errores
crudeles et impii contra pacificum convicium
christiani populi, qui maxime consistit in observati-
one mandatorum dei, de seruando iuramento, et
de non interficiendo homines auctoritate propria,
et de non prestando ad usuram, vel de non rapiendo
do, vel de non adulterando, quod dum insurgunt
errores contra aliquos de articulis fidei, quod nunc
nati sunt in symbolo. **Formantur igitur ratione**
sua qui predicta particula impugnant iuxta pro-
positos premissas presertim iuxta quinque pri-
mas, scilicet in casibus cernentibus causas si-
cut dei declinare illius iudicium, quod respicit de iure
a fide, vel eis que fidei sunt cum suis consilia-
rijs vehementer suspectus per apta signa ni-
mie dissimulatio, vel acceptio personarum
vel aliu modo multis modis, sed loquendo sp-
cialiter reuerentia staret aliquem summum pontificem
cum suo collegio sic posse deficere circa ea que
fidei sunt, quemadmodum petrus et alij apostoli de

fecerunt in passione, imo quod minus videtur
sicut petrus deficiebat nec recte ambulabat
ad veritatem euangelij, et reprehensibilis erat dum
paulus sibi restitit in facie ac pinde decli-
nabat eius iudicium, ergo fas est interdum summi
pontificis iudicium in causis fidei declinare.
Decem dicta sunt vel argumentata ma-
gis ad veritatis inquisitionem, quam ad alium pre-
sertim sanctissimi domini Martini pape repre-
hensionem, attento quod constitutio sua contra illam que
fundatur in facto non iacet sub theologica re-
prehensione. Et contra ad alia que ius personarum
sicut est predicta per excepta, diceret benignioli
sui quod non obstantibus allegatibus in opposi-
tum, illa potest suscipi rationabiliter et vera inter-
pretatione, sicut recipiunt constitutiones positae
decretis inserte quibus innititur. Sic intelligen-
do quod non est fas appellare a papa vel eius iudi-
cium in causis fidei declinare, non quod per se
in omni casu, sed quod facit id quod in se est, et quod non
apparet de iure a fide, sed ambulat recte ad ve-
ritatem euangelij sine personarum acceptioe, que
admodum in premio et narratioe sue constitui-
onis dicit esse faciendum per summum pontificem, et quod
ita fecit affirmat. Nam constitutiones et leges
sunt Arist. feruntur vlt. quibus in aliquo casu da-
bili pati possunt instata. Porro dominus non tol-
lere poterit efficaciter suspensiones sinistra que
contra sanitatem suam fieri possent, si dicta sua sa-
ctis compenset, hoc est si sponte nullo in qui-
rente daret doctrinam illam pestiferam et cru-
delem contra polonos cum similibus et alijs, cum
tali celeritate et rigore, quales fidei materia
vergens in scandalum et perniciem reipublice po-
stulat et requirit, pauli abiecta quavis acce-
ptione personarum.

Finis tractatus magistri Johannis de Ser-
son sacre pagine professoris eximij, quod et an-
liceat in causis fidei a summo pontifice ap-
pellare seu eius iudicium declinare.

Sequitur libellus eius-
dem doctoris articuloꝝ theologicoꝝ et
scholastice compositoruꝝ contra petrum de luna
ad convincendum eum fuisse esse notorie here-
ticuꝝ, et pertinaciter errasse, et errare catholicis
causis et euangelica veritate super preterite auctore ec-
clesie. Et continet duas tractatus. In primo
ponuntur generales articuli. In secundo spales
et subsumpti specialiter ex generibus.